

са възложи върху членът Христо Василевъ Кюркчевъ. (След-
лать подпситъ на съвета).

Забел. Основаната въ турско време отъ Мидхадъ паша Сиротска каса става българска, която после премина въ Българската земедѣлска каса и банка.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА НА 25 ФЕВРУАРИЙ 1878 ГОД.

Слушали: Прошеніе на Фатме Або относително за това че зетът на горепоменатата на име белберъ С. и дъщеря и ж. Севліевци които са умрели преди една година и повече и оставили на рацете ѝ четири *малолетни сирачета* които тя до сега хранила и които вече не е въ състояніе да продължава да храни, а понеже покойните родители на тия деца са имъ оставили една кѫща наследство; поменатата Фатме вижда за добре да са продаде кѫщата . . . , та ако е законна такава продажба по горепоменатата проси да и са позволи.

Постановили: Като са основава Градскіятъ Управителъ съветъ на доказваніето на мухтаринътъ Ашимъ Ефенди, а и като зе въ вниманіе нуждата на сирацитъ които иначе не ще имать отъ где да са препитаватъ; реши да позволи *да са продаде* поменатата кѫща, отъ стойността на която да са купи за децата една по-малка кѫщица, а останалите пари да са дадатъ подъ лихва на сигурно място която редовно да са пребира и предава на сирацитъ за да посрещатъ ежедневнитъ си нужди. А разпореждането на този предметъ са възложи върху членатъ Хр. Владевъ Владимировъ. (Следватъ подпситъ на съвета).

Забел. Същиятъ този съветъ изпълнявалъ длъжността на роднински съветъ при едно настойничество за непълнолѣтни деца-сирации.

РЕШЕНИЕ НА СЪВЕТА ОТЪ 13 МАРТЪ 1878 ГОД.

Слушали: Прошеніе отъ Ахмедъ Амди относително върху това, че поменатиятъ е *продалъ дюкенъ-ти си* преди три дни на Димитра Кундураджіятъ за двайсътъ и пять пол-имперіала, когато като поканилъ сега да потвърдятъ дѣлото чрѣзъ правителството, то речениятъ Димитъръ, неизвестно нему по какви причини, отхврълѣлъ покупката си и не щѣль да му брои парите. За това тѣжителътъ моли да ся припознае продажбата му и да му плати 25-и пол-имперіала.

Справки и закони: Вслѣдствіе прошеніето на А. А. Градскій управ. съвѣтъ привика Д. К., който при распитваніето си доказа, че наистина ся е условилъ съ А. А. за дюкенъ-ти му за 25 пол-имперіала; нѣ понеже въ това врѣмѧ той е ималъ само 10. пол-имперіала, а останалитъ мислилъ да заеме отъ нѣкой свой сродникъ, което, като не сполучилъ, принудилъ ся или да ся откаже отъ покупката си, или да кани поменатий продавачъ на дюкенъ-ти да го почака двѣ години, докато спечели и другитъ